

MAGYAR KÖSZÁL

1

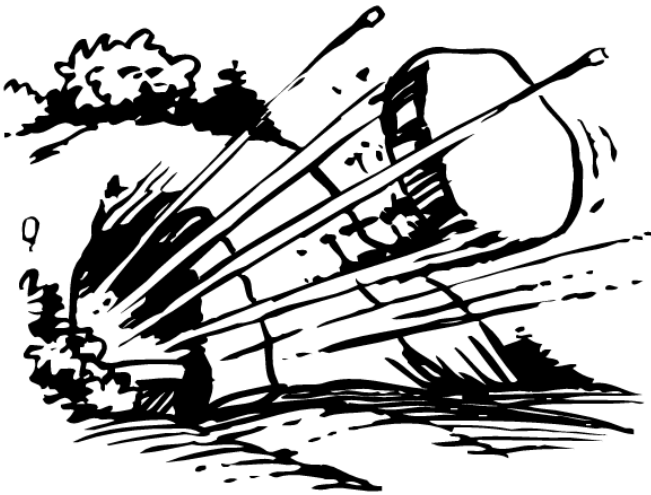
Az Árpád téri Református Egyházközség lapja

5. szám

2002.Húsvét

Lelkészi Hivatal és Gyülekezeti terem: Debrecen, Kassai út 12. tel.:412-801

NINCS ITT, FELTÁMADOTT...



Karácsonykor a napkeleti bölcsek, a „három királyok” jöttek hódolni a királyok királya előtt.

Húsvét hajnalán három asszony érkezik a nyitott sírhoz. Mária Magdaléna, akit a művészek szépséges nőalakként jelenítenek meg. Johanna egy előkellő asszony, hiszen a férje a negyedes fejedelem főembere. Aztán a „másik Mária”, aki a hűség megtestesítője, Galileától kezdve kíséri Jézust.

Úgy jönnek ide a sírhoz, mint az Ószövetség gyermekei, s mint akik nem is tudhatják, hogy mit tartogat számukra a hét első napjának reggele.

Útközben gondolatok kavarnak bennük. Ki fogja nekik a sziklasír száját lefedő nagy követ elhengeríteni? Mit szólnak majd az örök, amikor ők megjelennek? Talán arról is szó esett köztük, hogy ki fogja először érinteni a nagypénteki halottat. Zsidó ember számára ez mindig szorongással és

félelemmel járt. De jöttek. Hozta őket szeretetük, ragaszkodásuk, de mindenekelőtt az a kegyelet, amely nem aranyat, tömjént és mirhát adott a kezükbe, hanem a balzsamozásra való olajat. Jöttek végtisztességet adni, Jézus testét bebalzsamozni. Ezzel mintegy véglegesítették volna a halált, elismerték volna annak erejét és hatalmát.

Megérkeznek, s döbbenet vesz erőt rajtuk. A sír üres. Majd kapják a kijelentést: „...*nincs itt, feltámadott*”.

Sietnek vissza a tanítványokhoz, s elbeszéltek nekik mindent. „*De az ő szavuk csak üres beszédnek látszék azok előtt, és nem hittek.*” Éppen úgy, mint a ma embere, aki szintén nem hisz, hanem feleletet követel a „hogyan” kérdésre.

Amikor azonban a tanítványok találkoztak a Feltámadott élő Krisztussal, elszállt a hitetlenségük. Az asszonyok „*üres beszéde*” bizonyágtétellé változott számukra.

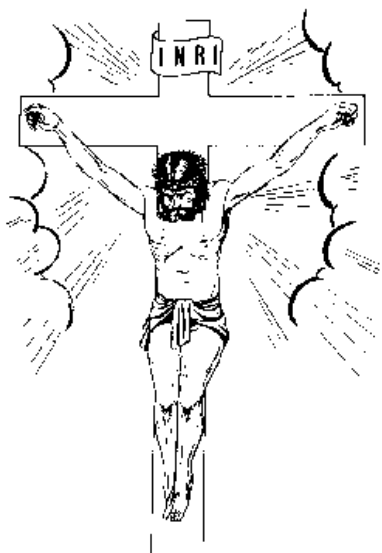
Erre van szüksége a ma emberének is! A Jézus Krisztussal való *találkozásra*. És rendületlenül hisszük, hogy amint a siető asszonyok és a hitetlen tanítványok, úgy a ma kérdező embere is egyszer csak találkozni fog velem. Talán most húsvét reggelén, az istentiszteleten. Talán 8 nap múlva, mint Tamás, vagy később és messzebb, ott fenn „*Galileában*”. És ez a találkozás nyitja fel a szemeket. Ez a feltámadott élő Krisztus egyszer megáll előttünk. Tamás egykor ennyit mondott: „*Én Uram és én Istenem.*” Mi is csak ezt tehetjük.

Dr. Szalkay Kázmér, lelkipásztor

Maczi István

A KERESZT

Kivégző eszköz,
A halál fája.
Ártatlan Jézust
Szegezték rája.
Századok alatt mi lett belőle?
A nőknek ékszer, sírhantok öre.
Templomok ormán elválasztó jel,
Az utak mentén,
Gonosznak leshely.
De aki élő hittel
Néz mindig rája,
A kereszt annak:
Élet Fája.



Kopjári Zoltánné:

FELTÁMADOTT AZ ÚR

Feltámadott az Úr,
Bizony feltámadott!
Üdvösségünk napja
Vele felragyogott.
Beragyogott szívünk
Belső rejtekébe,
A hitetlenség útvesztője
Világos lett tőle.
Nem riaszt már többé
Sem halál, sem kétség,
Mégváltónkban felragyogott
Az örök üdvösség.

Így olvassuk a Bibliában:

„A hétek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, oda méne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvételett a kő a sírról.

Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, akit Jézus szeret vala, és monda nekik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt.

Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz.

Együtt futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz;

És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be.

Megjőve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak.

És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyöltve egy helyen.

Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala.”

/Ján 20:1-8/

Tiszteletbeli presbiter köszöntése

SZIGETI GYÖRGYNÉ Piroska 17 éven át volt az Árpád téri Református Egyházközség hűséges presbitere. Ez év március 1-én töltötte be 80. életévét. **Ebből az alkalomból Isten áldását kérjük életére!**

A gyülekezeti élet minden területén tevékeny volt, amíg az egészsége engedte: sok beteget segítőkészen látogatott, hosszú éveken át ő vezette gyöngybetűivel a diakóniai naplót. A gyülekezeti Nőszövetség titkári tisztségét töltötte be a megalakulástól kezdve. Sorolhatjuk tovább: csigatésza készítés, szeretetvendégségek, lepramisszióban fáslikötés és adománygyűjtés, gyülekezeti vendégek (erdélyi, szlovákiai, magyarországi) fogadása otthonában.

Ma is hűséggel részt vesz a gyülekezet lelkiéletében, az istentiszteleteken és bibliórákon.

Mit mond ő szerényen, mosolygósan az elismerő szavakra? „Egyedül Istené a dicsőség!” „Most már megfáradtam. Vegyék át a fiatalok a stafétabotot!” Értsünk biztatásából és fogadjunk szót – Isten dicsőségére!

Hadd álljon itt Piroska őszinte szívből jövő imádsága és biznyságtétele:

„Életem minden szakaszában voltak örömök és bánatok bőven. Férjem hosszantartó betegsége ; 10 évig volt fekvőbeteg. De nem szüntem meg Istenhez kiáltani, bízni, szeretni és dicsőíteni Őt...gyarló emberi türelmetlenséggel. Ő megbocsát, Ő szereti az embert. A Szentírásban meggyőződhetünk róla; Ján. 3:16. De a valóságban is, szinte minden nap érzem, hogy...vezet...tanácsol, csak figyelni kell Rá. Őrá, az Atyára, és a Fiúra. Az Úr Jézus érettem is adta életét...

Végül férjem 56, gyermekünk 33 évesen előre ment. Próbatétel?! Óh, Uram! Hozzad vágyik az én lelkem... Csak szólj hozzám Uram, mert szolgálád hallja szódat... és szólt és megtartott nyolcvan évig, az Ő kegyelméből. Még rám bízott egy árva sérült unokát. Erőt is Ő ad hozzá, tanácsot is...

Őket is fogadd el óh, Uram! Minden sérült, beteg és árva gyermeket. Akik nem tudnak imádkozni.

Köszönöm. Köszönöm.”



Húsvét



(Dr. Kendéné Toma Mária munkája alapján)

Az első keresztyén gyülekezetek melyek tagjai zsidókból álltak, a zsidóság ünnepeit tartották, melyek közül a Húsvétot és a Pünkösdöt már igen korán új tartalommal töltötték meg. Húsvét Krisztus feltámadásának, Pünkösd pedig a Szentlélek eljövételének ünnepe lett. A Húsvét megünneplésének időpontja eleinte nem volt egységes. Másként történt az ázsiai provinciákban és másként a zsidóknál. A vita végül a keresztyének közti szakadáshoz vezetett, megszüntetése csak

325-ben a niceai zsinaton valósult meg a következőképpen: "A Húsvétot egyöntetűen vasárnap kell ünnepelni, ez a vasárnap a tavaszi napéjegylenlőséget követő első holdtölte utáni első vasárnap legyen. Ha a holdtölte vasárnapra esik, akkor a Húsvétot a következő vasárnap kell megtartani."

A IV. századtól vált általánossá a Húsvét előtti 40 napos böjt, ahogyan azt- az evangéliumok leírása

szerint-Jézus a pusztában tette. Az első időkben a böjt nagyon szigorú volt (napi egy étkezés, húsmentes étrend).

A nagyböjt időszaka volt az ókeresztény korban a keresztségre készülők előkészületi ideje, valamint a bűnösök vezeklése is ekkor történt, hogy utána feloldozást nyerjenek. A nagyböjt kiemelkedő időszaka volt a Húsvét előtti hét az ún. nagyhét. Ennek első napja a virágvasárnap, melynek lényege: szentelt pálma, ill. olajágakkal körmenetet tartanak, Jézus jeruzsálemi bevonulásának emlékére. A Húsvétot közvetlenül megelőző három nap: nagycsütörtök és nagypéntek, melyek Krisztus szenvedésére és halálára történő emlékezéssel telnek, nagyszombat pedig már a tulajdonképpeni Húsvéti örömmünnep kezdete melynek eseményei: tűzszentelés, keresztvízszentelés, majd a vigília (éjjeli) mise amely a feltámadást ünnepli. Ehhez kapcsolódik szorosan a Húsvét vasárnapjának liturgiája is.

Mikor is van húsvét az idén?

Niceában a zsinat úgy határozott 325-ben, hogy húsvét vasárnapja a tavaszi napéjegyenlőség napját követő első holdtölte utáni első vasárnapon ünnepelendő. Ebből következően az ünnep március 22-e és április 25-e közötti bármelyik napra eshet.

A kereszténység a Közel-Kelet melegebb tájairól indult világhódító útjára. Az ott kialakult rituálék, szertartások kellékei nem gazdagíthatták az északabbi népek karácsonyait, húsvétjait azon egyszerű okból, hogy legtöbbször meg sem tudták termelni azokat a mostoha körülmények miatt. Így helyettesítődött az idők folyamán almával az édenkerti gyümölcs, fenyővel, barkával a pálma, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Az európai kereszténynek olyan földrészre születtek, ahol a szélsőséges időjárás miatt nem nélkülözhettek az elemek jóindulatát. Természetes hát, hogy megpróbálták minden módon meg is nyerni azt. Hosszú évezredek alatt kialakult a természetvarázslásnak egy igen gazdag, tájegységként a leghatásosabbnak vallott hagyományrendszere. Ezeket a szokásokat, bűvöléseket, bájolásokat aztán becsempészték a keresztény szertartásokba, mint nélkülözhetetlen hozományt.

Már a zsinati rendeletezők is tudták, hogy ünnepük tartalmát alaposan kiszínezték a legújabb, kereszténységre tért, addig barbár népek szokásai.

Nem kell nagy képzelőerő nekünk sem, hogy felfedezzük a húsvéti ünnepkör napjaiban a régienél is régiebb örökséget, ami alig leplezve azt szolgálta, hogy bőséges termést, éhínségmentes esztendő varázsoljanak a közösségnek ősi szavakkal, dalokkal, táncokkal. Ne feledkezzünk meg a télvégi, tavaszi betegségekkel sújtott közösségek

testi-lelki felépülésére szolgáló mágikus tisztítótüzekről sem.

Ide nyúlik vissza a magyar kiszéjálás vagy kiszehajtás néven ismert szalmabáb szomorú sorsa is. A bábót felöltöztették régi ruhákba, majd lányok énekes kísérete mellett kivitték a faluból, barbár módon szétszedték, meggyújtották, és énekelve körbejárva elégették.

A tűz az ember nagy ellensége és nagy barátja. Féljük és tiszteljük egyszerre. Az északi népek rábízák még ma is a tűzre, hogy az elmúlt év lomját, rossz emlékeket ébresztő tárgyait emészsze el még mielőtt beköszönt a tavasz. Új tavasz, tiszta lap.



Hasonló tulajdonságokkal ruházták fel a vizet is, egyaránt tulajdonítva neki tisztító, termékenységaró és betegséghárító erőt is.

Ezek a hiedelmek éppen a tűz és a víz valóságos tisztító, fertőtlenítő hatásának évezredek megfigyelésén alapultak. Kár lett volna kiűzni vagy tiltani a világ népeinek ünnepköreiből.

Mivé is lennénk a húsvéti locsolkodás nélkül?

A szorgos atyák aztán megfejelték a régi szokásokat, és minden évszázadban bővült valamivel az egyházi ünnepekre való felkészülés. Ilyen plusz a húsvétot megelőző negyven napos nagyböjt is, amit csak a VII. századtól kezdtek gyakorolni. II. Orbán pápa 1091-től törvénybe is iktatta, kötelezővé téve ez után a keresztény világ hívői számára. Kénytelen volt meghozni ezt a döntést, mert a népek a téli napforduló után a tavaszi napéjegyenlőségig sok-sok napot tartottak ünneplésre, evésre-ivásra, mulatozásra alkalmasnak. Minden napra több napfény, melegebb napsugár jutott. Megkönnyebbülhettek, ha csak kevés áldozatot szedtek közülük a tavaszi, tél végi, évente újra támadó járványok.

Ezt meg kellett ünnepelni.

A klasszikus kor népei is terített, vagy terítetlen, de roskadozó asztalok mellett áldoztak sokszámú isteneiknek hálaból az életben maradásért. Ez a hedonista szemlélet nem kedvezett a kereszténység terjesztőinek és jogi regulációval nyirbálták meg az ünnepek számát. Tiltották a koedukált összejöveteleket, a zenét, a táncot, de még a közös játékokat is. A böjt ideje rendeltetett arra, hogy a megkívánt áhítat közelebb férközhessék a szívekhez. Ellenlépésként aztán a játékos kedvű emberiség meglehetősen sok kiskaput ácsolt a szigorú törvények mellé.

Nem mulathattak együtt, hát kialakultak a böjti férfi- és leányjátékok. Ilyenkor a férjhezmenendő lányok - szükség törvényt bont - hajlandók voltak

játszani a kisebbekkel is. Játékaikba óvatosan visszacsempeszték a hajdani avató rítusok mozzanatait. Mivel a körjátékokat nem tiltották, erről nevezték el ezeket a táncokat karikázónak. Ez szintén az ősi tavasz-varázslás táncaiból lépett elő böjti közös játékká.

A fiúk sem hagyták magukat legyűrni holmi tiltások által. Vigán üzték a sajbózás echte magyar szokását. A elnevezést a német Scheibe = korong szóból magyarították. Ez egyfajta korongdobálás volt páros vagy csoportos formában, melynek során az ártatlan fából készült karikát, korongot megtüzesítették majd hosszú bottal és deszkadarabokkal röptettek a címzetthez. Hogy enyhítsenek bűneiken, helyenként egyházi énekeket énekeltek, vagy szentek nevét kiáltva játszották.

A villőzés elnevezés eredetét két nyelv is magáénak vallja. Vannak, akik a szláv vila, vily = tündér szót tekintik alapnak, olvasottabbak pedig a latin villus = lomb szóból származtatják.

Magát a szokást ez egyáltalán nem zavarja. Lényege egy zöld ág, amit felékesítettek színes szalagokkal, kifűjt, festett tojáshéjakkal. Aztán a leányok csoportosan végigvonultak vele a falun, megmutatva, hogy ismét tavasz van. Ha a kiszabáb jelképezi a téltemetést, akkor a villöz tekinthetjük tavaszköszöntésnek.

A József napi határjárásokat is az ősi kultúrából vették át és építették be a liturgiába. Legelevenebben élő húsvéti hagyomány a hétfői

locsolkodás és a gyerekek megajándékozása.

Régi formájában a lányokat tiltakozásuk ellenére, folyókhoz, patakokhoz hurcolták, belemártották őket, vagy kutakhoz vitték ki a fiúk és vödörrel hideg vízzel leöntötték. Mindezt annak érve alatt, hogy szépségük jobban kiteljesedjék. Mára a vízözönt pár csepp illatos víz és versike helyettesíti. A régi hagyomány maradványa az is, hogy ilyenkor adományokkal kell megjutalmazni a locsolkodókat. Hímes tojást kaptak ajándékba és szívesen kínálták őket sós harapnivalóval, süteménnyel, italokkal.

Ide illő ételeket kellett az asztalra tenni, úgy mint friss spenótot (zöldcsütörtökön), ha az nincs, akkor zsenge csalánleveleket és ezek mellé feltétként mindenképpen tojást.

Sonka, bárány, kenyér, tojás: ezek a húsvéti asztal fő ételei. Ezeket a katolikus templomokban meg is szentelik.



A hétfő hagyományos étele a bárány. Kezdve a tárkonyos bárányfejlevesel, a töltött báránycombon át a szalonnával tűzdelt gerincig. De nem vétünk a klasszikus szokások ellen, ha a magyar konyhára jellemző elkészítési módban adjuk asztalra, és mint báránypaprikás, báránypörkölt, vagy töltött báránycombként került a tányérunkra. Méltó mellé a friss fejes saláta, de nem cukros-ecetes vízben áztatva, hanem az eredeti olajos, sós, borsos öntettel ízesítve.

A húsvéti tojás

Hogy került a nyúl a húsvéti kosárba?

A húsvéti nyúlnak semmi nyoma népünk hagyományaiban- nem is lehet-, mivel német eredetű szokásról van szó és ott is csak a XIX. században terjedt el. Kialakulását feltehetően félreértés okozta. A XVI. században a német földesuraknál a nép kötelező húsvéti szolgáltatása a gyöngytyúk volt, tojásaival együtt. E jószág német neve : Haselhuhn, amit sok helyen rövidítve, csak Hasl-ként emlegettek, és szokás lett párhuzamot vonni a Hasl és a húsvét között. Más német uraknál viszont nem gyöngytyúk, hanem nyúl volt az ajándékozás tárgya és itt kezdődött a kavarodás, mivel a nyúl német neve Hase. Innen már csak össze kell kapcsolnunk a két, azonos időponthoz és majdnem azonos névvel rendelkező szokást és megkapjuk a végeredményt: A tojást tojó nyulat! A magyarság gyorsan egy rigmust is költött a nevezetes eseményhez, amely így szól:

"Tarka- barka kis nyulacska
Hogy lehattél ilyen csacska
Tyúk módjára fészket rakva
Tojást tojtál húsvét napra. "

A tojás átmenet a nemlétből a létbe. Feltehetően

ezért tették meg a tojást az emberek az élet keletkezésének, a születésnek, a termékenységnek, az újjászületésnek, egyáltalán magának az életnek a jelképévé. A hímes tojásnak megkülönböztetett bűverőt, varázserőt tulajdonítottak.

A tojás héját díszítő rajzolatokat hatásosnak vélték különböző bajok és rontó hatalmak elhárításában. A húsvéti tojás akár szentelt, akár nem, olyan szimbolikus, bűverővel rendelkező tárgy, melyet azért ajándékoztak, fogyasztottak, hogy megvédjen bajtól, betegségtől és hogy béke és boldogság uralkodjék abban az évben is.



Még nem késő...locsolóverset tanulni!



Rózsavizes húsvét napját jöttem ma kívánni,
Nem szeretnék a lányokra nagyon sokat várni!
Ez a pár csepp jó szagos víz úgy használ a lánynak,
Mint a réten a gyöngyharmat a nyíló virágnak.
Olyan lesz az arcuk tőle, mint a hamvas virág,
Örömben együtt örül a megváltott világ.
Megváltónk is együtt örül az egész világgal,
Ajándékozgatok meg hát egy hímes tojással!

Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beleférnek a piros tojások.



Pálinkás jó reggelt kívánok e háznak,
Főképp a dolgos szülők jól nevelt lányának!
Elmondom én gyorsan jövőtelem célját:
Megöntözöm most a környék legszebb lányát.
Kívánok e háznak hát mindenkől eleget,
Főképp békességet, egészséget és szeretetet!

Ebben a ház udvarában szép kis bimbó nő.
Nevelje majd szépre, jóra a jó Teremtő!
Vizet hoztam a tövére, szálljon áldás a fejére,
Istentől azt kérem, piros tojás a bérem!
Szabad-e locsolni?



Gyülekezeti hírek



- ✍ 2001 karácsonyán 300-an vettünk úrvacsorát templomunkban. A szentestei műsoros áhitaton 35 gyermek és 16 cserkész szerepelt. Nőszövetségünk tagjai készítették össze számukra a gyülekezet ajándécsomagjait. Az előző évekhez hasonlóan mind az imateremben, mind a templomban karácsonyfát állítottunk.
- ✍ 2002 január elején 5 fővel elkezdődött a konfirmációi oktatás.
- ✍ A családi istentiszteleten január 6-án 15 gyermek, február 3-án 13 gyermek, március 3-án 12 gyermek vett részt hozzátartozóival együtt. Nőszövetségünknek a misszióban legelkötelezettebb tagjai minden alkalommal szeretetvendégséget rendeztek számukra.
- ✍ Január 20-i istentiszteletünkön a templomalapító házaspárra, Vecsey Imrére és Bruckner Karolinára emlékeztünk.
- ✍ Január 20-27 között az egyetemes imahét debreceni alkalmain sok gyülekezeti tag vett részt a különböző keresztyén felekezetek templomaiban. Lelkipásztorunk január 21-én az imaközösséget vezette az evangélikus templomban, január 22-én pedig az Árpád téri templomban köszönthette az imahét résztvevőit. Felföldi László római katolikus lelkész szolgált igehirdetéssel. Gyülekezetünk

szeretetvendégségen látta vendégül a meghívott lelkészeket.

- ✍ A presbiter továbbképző tanfolyam alkalmain felváltva vettek részt Fodor Albertné, Huga Sándor, Kardos Dénesné, Kovács Józsefné, Lakatos Lajos és dr. Szalkay Kázmérné.
- ✍ Január 28-án a lelkészházaspár látogatást tett a Hunyadi János Általános Iskola igazgatójánál – hitoktatással kapcsolatos gondokat beszéltek meg.
- ✍ A Debreceni Református Kollégium Általános Iskolájának (Fűvészekert u-i iskola) I. osztályába gyülekezetünkben felvételt nyertek: Gyergyói Tibor és Némethy Viktória.
- ✍ Február 10-én presbiteri gyűlést tartottunk az imateremben, melynek napirendjén a 2001. évi zárszámadás és a 2002. évi költségvetés és munkaterv szerepelt.
- ✍ Február 16-án L. Szabó Gizella lelkész nő meghívására nagytiszteletű úr a hajdúbagosi gyülekezetben prédikált, a teadélutánon felesége a gyülekezeti nőszövetségi munkáról és a hitoktatásról tartott ismertetést. A lelkészházaspárt 22 fő gyülekezeti tagunk kísérte el, közöttük Högye Sándor és felesége, akik hajdúbagosi származásúak. A vendéglátó gyülekezetet viszontlátogatásra várjuk!

- ✎ Február 19-én a csigatészta-készítők köre „körletrendezést” tartott az imaterem konyhájában. A leselejtezett, de még használható tényezőket és csészéket az Ökumenikus Szeretetszolgálatnak ajánlottuk fel.
- ✎ A február 28-i nőszövetségi ülésen beszámoló hangzott el az Egyházkerületi Nőszövetség 10 éves munkájáról.
- ✎ Március 1-én, pénteken az evangélikus templomban került megrendezésre a Keresztyén Nők Nemzetközi Imanapjának debreceni alkalma. Az imanap liturgiáját a romániai asszonytestvérek készítették és őértük imádkoztunk. Imádságos gondolatainkkal vettük körbe a romániai magyar nőket, az Árpád tériek különösen is azokat, akikkel gyülekezeti kapcsolatban állunk (Szatmárnémeti, Kisbács, Csíkszereda, Várasfenes). A liturgiában szolgáltak: Márton Irén, Mező Ottóné, Kardos Dénesné és Kovács Józsefné.
- ✎ Március 1-én a Parlamentben tartott előadás-sorozaton vett részt gyülekezetünkben dr. Szalkay Kázmér lelkipásztor, Kunszabóné Danes Edit, a Dóczy Gedeon Református Gimnázium igazgatója és Sigér Mátyás 11. osztályos tanuló (Dóczy Gimnázium).
- ✎ Március 10-én a Debreceni Református Kollégium Általános Iskolájának tanulói és pedagógusai az Árpád téri templom istentiszteletén vettek részt. Kustár Gábor

hittan-tanár prédikált, a 3. Osztályosok énekeltek és szavaltak, köztük hárman voltak az óvodában dr. Szalkay Kázmérné tanítványai. Ezren voltunk a templomban! Az iskola kérésére a perselypénzt (98.000.-Ft gyűlt össze) a közlekedési balesetben elhunyt Szücs M. Sándor tiszafüredi lelkész családjának ajánlottuk fel.

- ✎ Március 15-én nemzeti ünnepünkről a reggeli 8 órai istentiszteleten emlékeztünk meg.
- ✎ Március 22-24 között Nőszövetségünk küldöttsége – Kovács Istvánné, Mező Ottóné és dr. Szalkay Kázmérné - Berekfürdőn vett részt az egyházkerületi Nőszövetségi Konferencián.
- ✎ Húsvét másodnapján Mihala Vera, 3. éves teológus szolgál a délelőtt 9 órás istentiszteleten.
- ✎ **Április 12-én 18 órától a Mester utcai gyülekezet ifjúsági csoportjának részvételével a gyülekezeti teremben zenés ifjúsági alkalmat tartunk, melyre szeretettel várunk minden érdeklődőt!**

Kegyelettel emlékezünk Kiss Istvánra, aki hosszú éveken keresztül volt presbitere egyházközségünknek, és a közelmúltban, 91 éves korában hunyt el. Március 26-án, temetésén, a 91. Zsoltárból vettük a vigasztalás szavait.



Túrmezei Erzsébet: Ámon, az ács

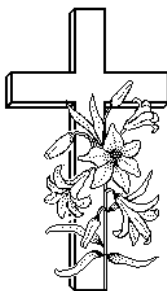
Két szálfát hoztak Ámon udvarára
és szólt a főpap: „Ámon, jól figyelj:
Kereszt legyen. Ne félj!
Meg lesz az ára.

Durva, nehéz...Ne faragj rajt, sokat.
Sürgős.” És Ámon munkához fogott.
Fejszecsapások hullottak a fára.
Akkor hajnalodott.

Felkelt az asszony is, a gyermek is.
„Édesapám, milyen két furcsa fa.
Mi lesz belőle? „Eridj Salomé,
ne is kérdezd!”- döbben föl az
apa.

Kis Salomé vidáman elszalad.
Milyen erős a nemrég béna láb!
Milyen jó volt Jézushoz vinni őt,
követve szívük halk sugallatát.
Csodálatos volt az a pillanat!

Ámon dolgozik. Készül a kereszt.
Nehéz a szíve. Ki is hordja majd?
Valami gyilkos, lator, lázadó,
nyomorult ember teste függ le rajt.
Akárkié, annak nem hirdetett
bocsánatot szelíd Názáreti,



mint öneki.

A kis Salomé sírva jö megint:
„Édesapám, ne ácsold azt a fát,
valami úgy fáj a szívem körül.”
Ámon, az ács, verejtéket törül.

És két pribék cipeli már tova.
„Hova emberek? Csak azt,
hogy hova, kinek?
Szóljatok! Két kérges kezem
keresztet, mást mindennap
annyt ácsolt, de soha semmit
ilyen nehezen!”

„Eh, valami hamis próféta volt.
Jézus. Hallhattad a nevét.
Nem emlékszel rá?”
„Jaj! Emlékszem.”

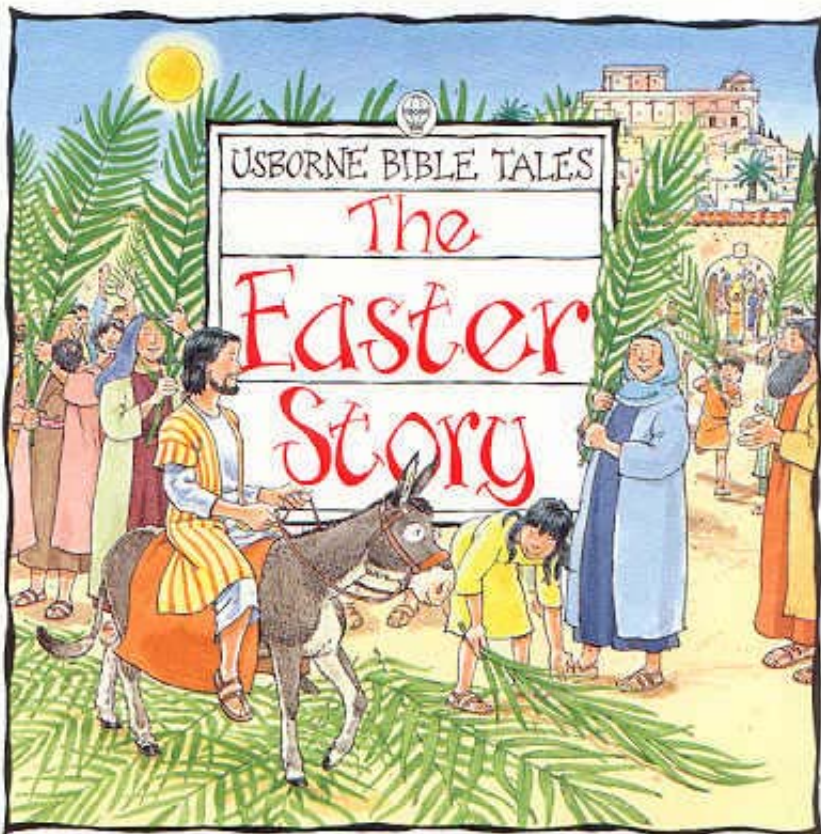
„Ámon, vidd már a pénzt.
Kell a kereszt. Durva, nehéz.
Éppen jó lesz neki.
Ha igazán Isten fia, ne félj,
majd leszáll róla a Názáreti.
Órajta lesz, nem a te válladon.”

Ámon csak áll, csak áll,
s két szót dadog szünettelen:
„Nem adom. Nem adom.”

„Megvettük, Ámon. Mi közünk veled?
 Ácsolhatsz egyet önmagadnak is.
 Ma az ács fia, holnap meg az ács.”
 „Nem, nagyurak, kérlek, ma engemet.
 Énrám sújtson le ostor, kalapács!
 Ártatlan Ő. Annyit vétkeztem én.
 A gyermekemet gyógyította meg!
 Ha vért akartok, itt van az enyém!”
 „Elég volt, Ámon! Vidd a pénzedet!”
 Kavargó, lármás, gyülevész menet.
 Látni akarnak, egymáson taposnak.
 „Ni, hogy vérzik! Ni, már megint verik!
 Odanézzetek, már megint leroskad!”
 Ki hederítene rá, hogy valaki
 ott tördeli kezét a vad menetben:
 „Nem az övé! Az enyém, az enyém!
 Nekem adjátok! Az az én keresztm!”

Csak másnap reggel vetődik haza.
 Semmit se szól, semmit se kérd
 az asszony.
 A nagy kereszt ott állt a Golgotán
 s ő fenn maradt, hogy álmatlan
 virrasszon
 és faggassa a kereszt titkait,
 a nagy keresztét... hiszen az övé volt...
 Ő ácsolta... Virrasztott végtelen,
 míg el nem kezdett pirkadni az égbolt.

Virágvasárnap – Jézus bevonulása Jeruzsálembe



Most hazajött. Az asszony is remeg.
 Egymásra néznek; sír bennük a bánat.
 Szívükbe hasít az a kacagó,
 boldog gyermekhang. Szegény Salomé,
 szegény, ő mitse sejt.

Édesapám, álmomba'
 láttam ám édesapámat!
 Ékes királyi széket faragott
 Két nagy-nagy fábul.
 S az Úr Jézus ráült. Koronája volt.
 De egész olyan volt,
 mint mikor meggyógyította a lábom.
 Fényes angyalok álltak körülötte
 és uralkodott az egész világon.
 Édesapám, úgy-e gyönyörű álom?

Ámon sötét szeme látóra tágul:
 „Királyi széket...faragtam neki...
 és uralkodik az egész világon?
 Királyi szék lesz véres keresztfábul...
 A te váltságod az Ő vére Ámon.
 Igen, kis Salomé, egyetlen lányom,
 gyönyörű álmod volt:
 próféta-álom!”



2002. március 10-én, a vasárnapi
 istentiszteleten csodálatos
 élményben volt részem.
 Tele a templom gyerekekkel,
 szülőkkel, kb. 200 gyermek
 szájából hallhattuk a zsoltárt, az
 Istent dicsőítő énekeket.
 Van!? Vannak!!!

Jézus mondta a tanítványoknak:
 „Engedjétek hozzám jönni a
 gyerekeket és ne tiltsátok el
 őket, mert ilyeneké a mennyeknek
 országa.” S megáldotta őket,
 meggyógyította.

Hála az Istennek, aki a kövekből
 is támaszt fiaikat a Jézus Krisztus
 által, aki megmenti a világot.

Hallelúja... Hallelúja....

Egy nagymama

KERESZTELÉSEK:

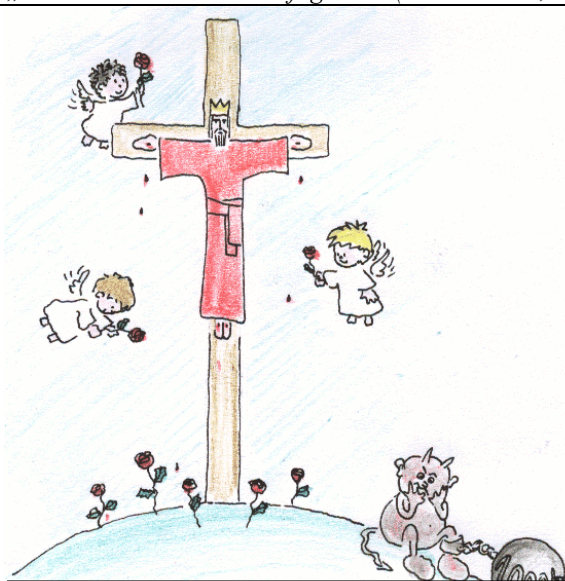
Név:	született:
1. Magyar Balázs	1980.03.12.
2. Lévai Balázs Márk	2001.11.06.
3. Makai Rita	1973.09.24.
4. Patkós Imre Richárd	1997.08.01.
5. Siket Ádám Balázs	2001. 07.17.
6. Tóth Annabella Margit	2001.10.16.

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” /Ézsaiás 43,1b/

TEMETÉSEK:

Név	életkor
1. Laki Ferencné, Kovács Ilona	87
2. Tóth Sándorné, Nikolics Irén	83
3. Veres Lajos	88
4. Bessenyei József	80
5. Aranyi Jánosné, Kiss Eszter	81
6. Szabó József	48
7. Tóth Lajosné	83
8. Dr. Márk Anikó Jolán	46
9. Magyar László	43
10. Balla Lajosné, Munki Ilona	87
11. Torkos Gyuláné, Bergmann Etelka	73
12. Barabás Zsigmond	60
13. Nemes Elek	56
14. Nagy István	89
15. Fele Lászlóné, Sz. Szabó Róza	88
16. Mile Andorné, Galgóczi Róza	89
17. Nagy János	80
18. Csató Jánosné, Tagyi Etelka	70
19. Bagi Sándor	89
20. Nagy Sándorné, Simon Margit	97
21. Gönczy József	87
22. Balogh János	81
23. Szilágyi Sándor	83
23. Kányási Istvánné, Kalló Ilona	90
25. Kaczper Guláné, Máté Jolán	82
26. Kiss István (volt presbiterünk)	91

„Tebened bízunk eleitől fogva...” (Zsoltárok 90,1)



Szerkesztette: Szilágyiné Asztalos Éva
Felelős kiadó: Dr. Szalkay

KONFIRMANDUSOK
Húsvéti felnőtt konfirmálók

Név	Született:
1. Harsányi Péter	1982.03.17.
2. Ladányiné Béke Annamária	1977.03.17.

ADOMÁNYTÉVŐK:

- ✍ Mező Ottóné a karácsonyi gyermek-ajándékokra, Kopjári Zoltánné a konfirmáló fiatalok ajándék Bibliájára tett felajánlást.
- ✍ Horváth Attiláné az imaterem részére ajándékozott egy nagy közepszőnyegét.
- ✍ A csigatészta készítő 5 db damaszt szalvétát adományoztak a gyülekezetnek.

Az adományokat megköszönve Isten áldását kérjük a jókedvű adakozók életére!

Kopjári Zoltánné, Aranka néni:

JÉZUSOM

Hozzad jövök,
 Mert kihez mehetnék?
 Hozzad jövök,
 Nyugtot csak itt lelek.
 Hozzad jövök,
 Mert hívsz és vársz reám.
 Hozzad jövök,
 Mert Uram, csak Te vagy,
 Ki úgy, amint vagyok, elfogadsz.
 Hozzad jövök,
 Mert tudom, hogy szeretsz.
 Hozzad jövök,
 Mert Te vagy az örök szeretet.
 Hozzad jövök,
 És azt, hogy jöhetek,
 Uram Krisztusom, köszönöm neked

ISTENTISZTELETI ÉS EGYÉB ALKALMAINK:

Vasárnap: de. 9 óra, templom – **istentisztelet**

Vasárnap: de. 9 óra, gyülekezeti terem – **gyermek istentisztelet.**

Vasárnap: du. 16 óra, gyülekezeti terem – **istentisztelet**

Csütörtök: du. 17 óra, gyülekezeti terem – **bibliaóra**

Péntek: du. 18 óra, lelkesi hivatal – **ifjúsági Bibliaóra**

Hétköznap: de. 8 óra, gyülekezeti terem – **reggeli istentisztelet**

- ◆ Cserkészfoglalkozások: pénteken, 17 órától az Apafi u. 60. sz. alatti cserkészotthonban (vakációban szünetelnek)
- ◆ Presbiteri bibliaóra: minden hónap első csütörtökén, du. 17 órától a gyülekezeti teremben
- ◆ Családi istentisztelet: minden hónap első vasárnapján, délután 16 órától a gyülekezeti teremben
- ◆ Csigatészta készítés: minden szerdán du. 13 órától a gyülekezeti teremben (nyári hónapokban szünetel)